

[Chr. Madsen.]

arbejdskraft og mange, mange andre spørgsmål, der indgår under denne lovgivning; men i øjeblikket var det da nødvendigt at diskutere én bestemt ting, og det var, at disse understøttelser, der udbetales, kommer op i en rimelig højde i forhold til lønningerne, og at disse understøttelser også reguleres efter rimelige reguleringsbestemmelser — i hvert fald bedre end dem, der nu er i lovgivningen. Jeg ved altså ikke noget om, hvorvidt udvalget beskæftiger sig med dette problem, men hvis man gør det, var det vel på tide, at arbejdsministeren forlangte af udvalget, at det kom med nogen besked om, hvor man eventuelt ville sætte ind med hensyn til en forhøjelse af understøttelserne, hurtigst muligt.

Jeg har en bemærkning til, som jeg glemte; det er en bemærkning om den bestemmelse, der står i vort ændringsforslag om, at for at få en ekstra uges understøttelse udbetalt skulle man opsamle 90 dage. Efter at have tænkt nærmere over det har jeg indset, at det jo er en meget streng regel, at man for at få en slags efterslæb udbetalt skal præstere 90 arbejdsløshedsdage. De to ting har ikke megen logisk forbindelse med hinanden; en kompensation skulle udbetales hurtigere. Men en af årsagerne til, at bestemmelsen om denne lange tid er kommet med ind, var, at vi ville gøre ændringsforslaget mere tiltalende for de øvrige partier — men det har åbenbart været helt uden virkning. Jeg anbefaler vort ændringsforslag ud fra de bemærkninger, jeg her har fremsat.

Bækgaard: Med det vejr, vi har i dag, er det rart at have noget at putte i kakkelloven, og derfor kan de uafhængige støtte de af udvalget stillede ændringsforslag. Derimod må vi stemme imod det af mindretallet stillede.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg vil gerne først takke for den hurtige og positive udvalgsbehandling, lovforslaget har fået. Om de ændringsforslag, som hele udvalget er enig i, skal jeg blot bemærke, at også jeg har kunnet tiltræde dem med den begrundelse, Arbejdsløshedskassernes Samvirke har givet.

Til det af hr. Chr. Madsen stillede ændringsforslag om adgang for arbejdsløs-

hedskasserne til at udbetale en ekstra uges understøttelse til medlemmer, som har været ledige i mindst 90 dage i vinterhalvåret, vil jeg gerne knytte et par bemærkninger.

Tidligere var det sådan, at vilkåret for udbetaling af huslejhjælp og brændselshjælp var, at vedkommende medlem havde været ledigt i henholdsvis 25 og 40 dage. Var dette vilkår ikke opfyldt, kunne der ingen huslejhjælp eller brændselshjælp udbetales overhovedet. På en noget lignende måde var ledighedsbetingelsen for juleunderstøttelse fastsat, og på samme måde — altså med krav om et bestemt antal dages ledighed — var betingelserne for udbetaling af ekstraordinær hjælp fastsat i de love, der blev gennemført i 1956, 1957 og 1958. Her krævedes der, ligesom nu foreslået af hr. Chr. Madsen, 90 dages ledighed i vinterhalvåret, for at nogen del af den ekstraordinære hjælp kunne udbetales.

Det var ikke nogen heldig måde at betinge retten til ydelser på; det virkede efter min opfattelse ganske urimeligt, hvis et medlem, som havde været ledigt i f. eks. 39 dage, slet ikke kunne få andel i brændselshjælp, og jeg forstår, at hr. Chr. Madsen nu også er ved at være lidt betænkelig ved det ændringsforslag, han selv har stillet. Som en konsekvens af de nævnte betragtninger blev der i 1960 foretaget ændringer i reglerne i arbejdsløshedsloven om huslejhjælp og brændselshjælp, så hjælpen nu kunne udbetales med et forholdsmæssigt beløb, hvis medlemmet kom i arbejde, før han havde været ledig i det antal dage, som giver ret til en fuld portion, og på samme måde blev reglerne om juleunderstøttelse lempet administrativt.

Jeg vil gerne sige, at jeg ikke synes, der er nogen grund til at indføre en bestemmelse, som har de urimelige virkninger, som de nu forladte regler havde, og allerede af den grund kan jeg ikke tiltræde hr. Chr. Madsens ændringsforslag.

Til argumentationen i øvrigt for dette ændringsforslag vil jeg gerne sige — og det har jeg tidligere givet udtryk for — at jeg er positivt indstillet over for den tanke, at regulering af satserne sker på så tidligt et tidspunkt som overhovedet muligt. Det bør ske så tidligt som muligt, efter at den lønændring, som skal betinge